

дията принадлежи на окръжния съветъ. Той съвсъмъ има пълна възможност да върши всичко, що иска, като показва или по малъкъ доходъ, при което влиза въ споразумение съ исплащащите, отъ които той се застрашава, тъй като отъ тяхъ зависи избора на самите членове на съвета, или като върши и злоупотребления, тъй като нищо не му бърка да търгува съ своята угодливостъ; а тъй също и затова, че кассиера, за когото отговаря съвета, много повече е „свой човекъ“ за съвета, отколкото за ковчежничеството; кассиера се прѣизбира всяка година.

„Казаното за окръжния съветъ се прилага съ йоще по голъмо право къмъ кмета, който съставлява първо стжало на тая финансова иерархия, неопредѣлениетъ права и задължения на която дозволяватъ всевъзможни злоупотребления. Той именно, изъ ръка въ ръка получава една частъ отъ исплащаниетъ пари, безъ да дава за получаванието расписка, вслѣдствие на тая основателна причина, че общинския началникъ по често бива неграмотенъ. За да се даде понятие за неговата независимостъ и за неговата власть надъ управляемите отъ него, стига да припомнимъ, че той се избира отъ тяхъ и отъ тяхъ получава своето съдържание, което даже не е опредѣлено отъ страна, но зависи отъ условията, върху които тѣ, т. е. кмета и платящите на даждието, се споразумяватъ.“

Съ това се обясняватъ голъмите недобори и неисплащания. Но кого да обвинявашъ? Управителя, съвета или кмета? Министриятъ нѣматъ никакво среѣство да регулиратъ постъпленията. Въ това се заключава истината на ужасна безредица. Затова, безотлагателно е необходимо да се създаде иерархия на финансови чиновници, които да зависятъ отъ централното правителство и да сѫ отговорни въ своето дѣло“.

Бюджета не е бивалъ никога окончателно опредѣленъ своеуврѣменно. Вслѣдствие на това, колко поводи за безчисленни и безгранични злоупотребления! При съставянето на бюджета, Кейе рекомендува: 1) въ всяко министерство да се отдѣлятъ обикновенните расходи отъ извѣнредните; 2) да се раздѣли всяко едно отъ тѣзи двѣ главни отдѣления на толкова